

(ต้นฉบับ)

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ (สามัญ ๒)
วัน พฤหัสบดี ที่ ๑๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ชุดที่ ๑
พุทธศักราช ๒๕๕๙

ชื่อผู้แก้ไข	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ (สามัญ ๒) ชุดที่ ๑
วัน เสาร์ ที่ ๒๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้สมาชิกมาประชุม ~~มา~~ เป็นองค์ประชุม
แล้ว การประชุมตามระเบียบวาระสำหรับวันนี้ หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร
จะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

หมายเลข ๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕
(วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด
ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นว่าเป็นสมควรจะตกเติม
แก้ไขประการใดแล้ว ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ตามที่ได้
เรียนให้ทราบนั้นแล้ว

หมายเลข ๓. กระทู้ถาม , กระทู้ถามควอนอันที่ ๑ ของนายอารีย์ ศันติเวชกุล
ถามเรื่องวิกฤตการณ์ย่านตะวันออกกลาง ถามท่านนายกรัฐมนตรี

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงกระทู้ถามนี้ข้าพเจ้าตั้งไว้ตั้งแต่
วันที่ ๑ พฤศจิกายน เพื่อทันต่อเหตุการณ์ เดี๋ยวนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ก็คลี่คลายไปแล้ว ก็อยากจะ
เรียนขอประทานโทษขอท่านประธาน ฯ ก่อนจะตั้งกระทู้ถามเสียด้วยว่าถ้าหากว่าจะมีการชักออกไป
นอกศูนย์กลางบ้างก็ต้องขอประทานอภัย เพราะเหตุการณ์น่าจะมาถึงเดือนครึ่งเกือบ ๒ เดือนแล้ว

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ควยปรารถนาว่าทางภาคพื้นตะวันออกกลางได้เกิดการสู้รบระหว่างอิสราเอล

และอียิปต์ และต่อมา อังกฤษและฝรั่งเศส ได้ส่งกำลังทหารเข้ายึดพื้นที่แถบฝั่งคลองสุเอซ เหตุ
ทั้งหลายที่เกิดขึ้นนี้ย่อมอยู่ในชั้นวิกฤตการณ์อันอาจทำให้โลกต้องเข้าสู่ภาวะสงคราม ฉะนั้นเพื่อที่จะได้
ทราบเท่าที่อันแจ่มชัดของรัฐบาลขอเหตุการณ์อันอาจจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. โดยที่ไค้เกิดวิกฤตการณ์ในยามตะวันออกกลางโดยไค้มีการสู้รบกันระหว่างอิสราเอล
และอียิปต์ และต่อมาอังกฤษและฝรั่งเศสซึ่งเป็นมนตรีถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ
ได้ส่งกำลังทหารเข้ายึดกินแทนทางแถบบริเวณคลองสุเอซ โดยอ้างว่าเพื่อความปลอดภัยในการ
เดินเรือและอื่น ๆ ประกอบทั้ง ๆ สองประเทศดังกล่าวไค้ใช้สิทธิยับยั้งการพิจารณาข้อมติของอเมริกา
และรัสเซีย ในการขอให้พิจารณายุติการสู้รบระหว่างอิสราเอลและอียิปต์ อันอาจส่งผลให้เกิดเหตุ-
การณ์ร้ายแรงต่อความสงบสุขของโลกไค้ รัฐบาลไค้พิจารณาปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้แล้วอย่างไรหรือไม่

๒. วิกฤตการณ์ต่าง ๆ ทางตะวันออกกลางนี้ย่อมส่งผลถึงการเศรษฐกิจของประเทศ
และประชาชน อาทิ การขาดแคลนสินค้าและราคาซึ่งจะสูงขึ้น โดยเฉพาะเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง
ทางรัฐบาลไค้มีนโยบายและวิธีการป้องกันความขาดแคลนและเค้่อคร่อนดังกล่าวอย่างใดหรือไม่

๓. ในฐานะที่ อังกฤษและฝรั่งเศส เป็นมนตรีถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงแห่ง
สหประชาชาติไค้ใช้สิทธิยับยั้งในกรณีอิสราเอลและอียิปต์ เพื่อประโยชน์ในการเข้ายึดคลองสุเอซอัน
ต่อเนื่องมาจากกรณีที่สองประเทศไค้พิพาทกับอียิปต์ในเรื่องคลองสุเอซนี้มาแล้ว รัฐบาลในฐานะที่
เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติไค้รู้สึกและมีนโยบายในกรณี เช่นนี้อย่างไร โดยเฉพาะถ้าหาก
เกิดการขัดแย้งระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสิทธิยับยั้งในองค์การสหประชาชาติจนถึงขั้นการ
กล่าวถึง รัฐบาลมีวิธีการ เช่นใดที่จะให้สหประชาชาติให้ความช่วยเหลือเพื่อระงับการใช้กำลังในเมื่อ
พิพาทเป็นมนตรีถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง และมีสิทธิยับยั้งการพิจารณาขอเสนอ.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบข้อ ๑. ว่า รัฐบาลนี้
ได้ศึกษาเหตุการณ์เหล่านี้อยู่เป็นประจำ โดยมีเจ้าหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม สภาป้องกัน
ราชอาณาจักร กรมประมวลราชการแผ่นดิน และกระทรวงการต่างประเทศ ได้รวบรวมเอกสาร
เสนอมาเพื่อให้รัฐบาลพิจารณาอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว ขอตอบข้อ ๒. ว่า เกี่ยวกับการเศรษฐกิจ
ของประเทศชาตินั้น ทางรัฐบาลก็ได้พิจารณาและได้หาทางป้องกันโดยใช้ระบบการบริหารราชการ
แผ่นดินในสายปกติเป็นธรรมดาอยู่ ยังไม่ต้องจำเป็นถึงต้องใช้ระบบการเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉิน
ข้อที่ ๓. ขอตอบว่า ในเรื่องนี้สหประชาชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๓ แก่ไขแล้วว่า
เมื่อมีการขัดแย้งกันขึ้นในขณะมนตรีความมั่นคงนั้นก็ให้สมาชิกใหญ่ เรียกประชุมพิเศษกรณีฉุกเฉินได้
ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนชก
พญา นายก ฯ ดังต่อไปนี้ สำหรับปัญหาข้อ ๑. ขพพฯ ได้รู้มาซึ่งแจ้งว่าทางรัฐบาลได้พยายาม
ศึกษาเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่แล้ว แต่คงที่ข้าพเจ้าคิดกราบเรียนแต่เมื่อถึงนี้แล้วว่า เหตุการณ์สำหรับ
กรณีตั้งกระทู้ถามใดก็คล้ายไปเสียแล้ว อย่างไรก็ตามกรณีในภาคตะวันออกเฉียงกลางอาจจะเกิดขึ้นได้อีก
อย่างกรณีเจ็ดแค้นกับซีเรีย เป็นต้น ซึ่งกรณีทั้งสองนี้ย่อมกระทบกระเทือนต่อเหตุการณ์ของโลก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงกลาง และอาจจะส่งผลกระทบต่อที่แล้วมาก็ได้ ดังนั้น
จึงใคร่ขอเรียนถามนโยบายของรัฐบาลอันมีพญา เป็นผู้นำ เพื่อจะได้ชี้แจงต่อประชาราษฎร์ให้ทราบ
โดยทั่วกันว่า ถ้าหากว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้ ทางรัฐบาลไทยมีอย่างใดบ้างในสิ่งที่ป้องกันมิให้
เหตุการณ์เหล่านี้ขยายตัวมาถึงประเทศไทย นี้ชักในข้อแรก ส่วนประเด็นข้อที่ ๒ ก็เหตุการณ์ได้ผ่าน
พ้นไปแล้ว แล้วพญา ได้ชี้แจงถึงเหตุการณ์ในการแก้ไขไปแล้วก็ไม่จำเป็นต้องซักถาม ประเด็นที่ ๓
ประเด็นนี้อยากจะขอกราบเรียนต่อทางรัฐบาลเพื่อชักให้แจ้งชัดด้วยว่า ข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถาม
ประเด็นที่ ๓ นี้ในฐานะที่ว่าถ้าหากว่ามีเหตุการณ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่เป็นมนตรี
ความมั่นคงในองค์การสหประชาชาติว่าประเทศไทยถ้าตกในภาวะเช่นนั้นจะดำเนินการอย่างไร

าพณา ได้ชี้แจงว่า ได้มีข้อตกลงองค์การสหประชาชาติเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ว่าให้มีการ
ประชุมสหประชาชาติเป็นพิเศษภายใน ๒๔ ชั่วโมงได้ กรณีเช่นนั้นไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้า
เรียนตามอย่างนี้ว่า ถ้าหากประเทศไทยตกอยู่ในภาวะอย่างอียิปต์ต่ออังกฤษ ทางรัฐบาลไทย
จะขอความช่วยเหลือจากสหประชาชาติได้อย่างไร เพื่อป้องกันเอกราชและการถูกรุกรานของ
เพราะสหประชาชาติเท่าที่ได้ผ่านมาแล้วว่าจะลงมือดำเนินการใด ๆ ก็เป็นผลให้อียิปต์ต้อง
สูญเสียวิวัฒนาการเมืองและทรัพย์สินไปเป็นจำนวนนับล้าน จึงใคร่ขอประหามันซักว่า ในกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น
สมมติว่าประเทศไทยนี้รบกับประเทศใดประเทศหนึ่งแล้วมีการขัดแย้งกันทางอาวุธกับประเทศ
ซึ่งเป็นมนตรีความมั่นคงนั้นะ ประเทศไทยในภายใต้การนำของาพณา จะดำเนินการอย่างไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอตอบดังนี้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านสมาชิกก็ทราบอยู่แล้วว่า บั๊กนี่ก็จับลงแล้วโดยมติของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นในการที่จะมีกรณีอื่น ๆ เกิดขึ้นในภาคนี้ ประเทศไทยก็จะได้ร่วมกับสหประชาชาติ คำเนื่งการไปเช่นเดียวกับกรณีเกี่ยวกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับฮิปปิตังที่กล่าวมาแล้ว ก็เพราะว่าได้มลคืออยู่แล้ว

ในเรื่องที่ ๒ ถ้าหากว่าเกี่ยวกับประเทศไทยจะเกิดการรื้ออย่างฮิปปิตังนั้น ในเรื่องนี้ขอเรียนว่า ประเทศไทยเราเห็นจะไม่มีเรื่องเช่นนั้น เพราะเหตุว่าประเทศไทยนั้นเราได้มีมิตรที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านทุก ๆ ประเทศ และขณะนี้ก็ไม่มีเหตุการณ์อะไรที่จะสื่อให้เห็นว่าเราจะไปเกิดรบกับเพื่อนบ้านเขา และนอกจากนั้นสำหรับสมาชิกในองค์การ ซีโต้ ซึ่งเราได้เป็นสมาชิกอยู่ก็ได้ปฏิบัติร่วมกันด้วยดี เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่ท่านสมมติขึ้นก็รู้สึกว่ามันยังไกลอยู่มาก การที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทย แต่ว่าถ้าจะเกิดขึ้นเราก็จะต้องอาศัยหลักการที่จะต้องขอร้องให้สหประชาชาติเป็นผู้ที่ตัดสิน และในระหว่างที่ยังไม่ได้ตัดสินนั้น ก็เป็นเรื่องของความจำเป็นอยู่เองที่ประเทศไทยก็จะต้องทำการต่อสู้จนกว่าที่เราจะได้รับความสนับสนุน แต่ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าสำหรับประเทศไทยนั้นคงจะไม่มีเหตุการณ์อื่นนั้นเกิดขึ้น.

นายอารีย์ กันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริง ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีท่านก็ชี้แจงจนหมด ไม่รู้จะซักอะไรแล้ว แต่กระผมขอประทานกราบเรียนให้รัฐบาลนี้ได้ทราบเสียด้วยว่า โดยเฉพะอย่างยิ่ง อังกฤษนั้น ถ้าหากเราก็กษาทางกิจการต่างประเทศเราจะเห็นว่าอังกฤษมีนโยบายอยู่อย่างหนึ่ง คืออังกฤษถือว่าไม่มีมิตรถาวร มีแต่ความสัมพันธ์ชั่วคราว อันนี้ครั้งสมัยควีนวิกตอเรียมาแล้ว จึงใคร่ขอให้รัฐบาลนี้ได้คำนึงถึงไว้ด้วย.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมจะไม่ตอบ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ใคร่กรุณาให้ความเห็น แต่ว่าสำหรับประเทศเรากับประเทศอังกฤษ ความจริงก็คบมาหลายร้อยปีแล้วก็ไม่มีอะไรกัน.

เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ศูนย์กฤตศึกษากร รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทู้วอนอันดับ ๒ ของ
นายเผด็จ จิราภรณ์ ฉาม เรื่องประกาศกระทรวงมหาดไทยห้ามชุมนุมสาธารณะ ฉามกระทรวง
มหาดไทย

(นายเผด็จ จิราภรณ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเผด็จ ฯ เจ้าของกระทู้ไม่มา
เป็นอันว่าผ่านไป

คือไป กระทู้รรมคาอันดับ ๑ ของนายสวัสดิ์ พึ่งคน ฉาม เรื่องนโยบายการใช้
จ่ายเงินเพื่อบูรณะและวิวัฒนาการประเทศ ฉามนายกรัฐมนตรี

(นายสวัสดิ์ พึ่งคน ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ พึ่งคนไม่มา เป็นอันว่า
กระทู้ผ่านไป

คือไป กระทู้รรมคาอันดับที่ ๒ ของนายแคล้ว นรปติ ฉาม เรื่องการยกฐานะ
พนักงานรายวันขึ้นเป็นข้าราชการวิสามัญ ฉามกระทรวงคมนาคม เรื่องนี้ทางรัฐบาลได้
ขอเลื่อนไปโดยที่ยังไม่พร้อมที่จะตอบ เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ากระทู้เลื่อนไปในคราวหน้า.

(นางอรพิน ไชยภักดิ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทรวงคมนาคม อันดับ ๔ ของ

นายญาติ ไหวคี่ ตามเรื่องการตั้งกิ่งอำเภอ ตามกระทรวงมหาดไทย

(นายญาติ ไหวคี่ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ากระสุนปืนไป ก็เป็นอันหมด

วาระสำหรับกระสุนที่ใดเตรียมในวันนี้แล้ว

ต่อไปอีกกับ ๔ ร่างพระราชบัญญัติล่อเลื่อน ซึ่งคณะกรรมการการปกครองได้
พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาเป็นวาระที่ ๒/ระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๒๕/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลดเงื่อนไข (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติลดเงื่อนไข (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการฯ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติลดเงื่อนไข (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการ
- ๒. พลอากาศโท หลวงเจริญธรรมพร
- ๓. นายชิน รวีวรรณ
- ๔. พลเอก เกษ เกษประคิยัทธ
- ๕. นายนาถ เงินทาม
- ๖. นายสวน พรหมประกาย
- ๗. นายสะอาด จันทร์ผา
- ๘. พลเอก หลวงสวัสดิ์ศรีสมุท
- ๙. นายเหลื่อม พันชุกฤษณ์ เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ก. เกษประคิยัทธ

(เกษ เกษประคิยัทธ)

กรรมการทำการแทนประธานกรรมการ

สำเนาอันถูกต้อง.

Handwritten signature/initials

ปลัด พิมพ์

Handwritten signature/initials ทาน

ร่างพระราชบัญญัติล่อเลื่อน (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล่อเลื่อน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติล่อเลื่อน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล่อเลื่อน พุทธศักราช ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตขับขึ้นเนินแบ่งออกเป็นสองประเภท

(๑) ใบอนุญาตขับขึ้นเนินจักรยาน ๒ ล้อ

(๒) ใบอนุญาตขับขึ้นเนินรถจักรยาน

ใบอนุญาตเหล่านี้ให้ใช้โดยตราของเจ้ากรม ใบอนุญาตตาม (๑) ให้ใช้ได้ตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาตรับใช้โดยไม่ต้องต่ออายุ ใบอนุญาตตาม (๒) ให้ใช้ตลอดระยะเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันออกใบอนุญาต"

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการ ได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงไหม
พลเอก เกษ เตชประคิยทร กรรมการ : ไม่มีอะไรชี้แจง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปก็จะได้พิจารณาเรียงตามลำดับ

ผู้ทำการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติล่อเลื่อน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๔.. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒
แล้ว ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติล่อเลื่อนฉบับนี้ประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *ในชื่อหมอก*

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีความเห็นให้ประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๓๘๕๖๓๗๖๖)

เห็นผู้เสนอ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

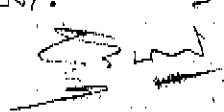
หลักการ

เรียกชื่อปริญญาผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีว่า "บัญชีบัณฑิต"

เหตุผล

ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีมิได้รับปริญญา แต่ได้รับ "ประกาศนียบัตรการบัญชี" เทียบเท่าปริญญาตรี เนื่องจากได้ปรับปรุงหลักสูตรคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีใหม่ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าแห่งการศึกษาคณะนี้ มีทั้งปริญญาตรี และปริญญาโท และโดยที่วิชาการบัญชีสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เช่นเดียวกับคณะหรือแผนกอื่นในมหาวิทยาลัยเดียวกัน จึงให้เรียกชื่อผู้สำเร็จวิชาการบัญชีว่า "บัญชีบัณฑิต" แทนได้รับ "ประกาศนียบัตรการบัญชี" ซึ่งเทียบเท่าปริญญาตรีอยู่แล้ว.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ

จำนวนศ... พ/ท.

(โปรดพลิก)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

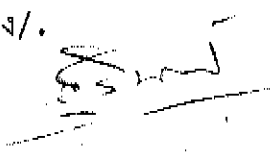
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน ๒ ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"๒. ผู้ใดปริญญานี้ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สำหรับแผนกพาณิชยศาสตร์ เรียกว่า "พาณิชยศาสตร์บัณฑิต" ใช้อักษรย่อว่า "พณ.บ." สำหรับแผนกบัญชี เรียกว่า "บัญชีบัณฑิต" ใช้อักษรย่อว่า "บช.บ."

.....
.....

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบการ
จำนงค์ พ/ท.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 7. รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

หลักการ เรียกชื่อปริญญาผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีว่า "บัญชีบัณฑิต"

เหตุผล ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีได้รับปริญญา แต่ได้รับ "ประกาศนียบัตรการบัญชี" เทียบเท่าปริญญานตรี เนื่องจากได้ปรับปรุงหลักสูตรคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีใหม่ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าแห่งการศึกษาค้นคว้า มีทั้งปริญญาตรี และปริญญาโท และโดยที่วิชาการบัญชีนี้ สอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เช่นเดียวกับคณะหรือแผนกอื่นในมหาวิทยาลัยเดียวกัน จึงให้เรียกชื่อผู้สำเร็จวิชาการบัญชีว่า "บัญชีบัณฑิต" แทนได้รับ "ประกาศนียบัตรการบัญชี" ซึ่งเทียบเท่าปริญญานตรี อยู่แล้ว

เพราะฉะนั้นจึงเสนอต่อท่านสมาชิกผู้เกียรติได้พิจารณาหลักการนี้เพื่อใช้เป็นกฎหมายต่อไป

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ความจริงก็มีเพียงสั้น ๆ แต่ข้าพเจ้ามีความสงสัยในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอมานั้น โดยวางหลักการเอาไว้ว่า เรียกชื่อปริญญาผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีว่าบัญชีบัณฑิต ดังนั้นข้าพเจ้าคิดว่าหลักการนี้เป็นของที่แปลกมากในสมัยการที่เสนอกฎหมายในระยะหลัง ๆ นี้ เพราะว่าในระยะต้น ๆ มา การเสนอกฎหมายใด ๆ เป็นการแก้กฎหมายฉบับใดก็ตาม เขาก็มีหลักการแต่เพียงว่าหลักการเพื่อแก้กฎหมายฉบับนั้น ดังนั้นเป็นการกว้างที่จะปล่อยให้ท่านได้วินิจฉัยในปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาด้วย เช่นเป็นต้นว่าสมาชิกได้มีความคิดความเห็นใด ๆ ที่จะแก้เพิ่มเติมในพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ ก็จะได้ขอแปรญัตติเข้ามาได้ทันที แต่หลักการของกฎหมายที่ทางรัฐบาลได้เสนอมาระยะหลัง ๆ นี้มักจะเอาข้อปลีกย่อยในการที่จะแก้ไปลงเป็นหลักการที่เดียว คล้าย ๆ กับว่าไปผูกมัดสภาว่าจะต้องผูกอย่างนั้นอย่างนี้ที่เดียว แล้วไม่ให้สิทธิสมาชิกที่จะไปแก้หรือเสนอความคิดเห็นขึ้นไปว่าจะควรแก้ไขเพิ่มเติมบ้าง เพราะว่าสภานี้ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากชนเหล่าต่าง ๆ กัน ย่อมมีความคิดความเห็นต่าง ๆ กัน และก็ในความคิดเห็นนั้นก็มีบางสิ่งบางอย่างที่อยากจะแก้กฎหมาย

ฉบับนั้น ๆ มีอยู่หลายแห่งด้วยกัน และถ้าหากว่าเราเขียนหลักการ เอาไว้กว้าง ๆ แล้วก็สมาชิก ก็จะได้บัญญัติเพิ่มข้อนั้นมาครานั้น เข้าไปได้อีก โดยเฉพาะในมาตราที่ท่านจะแก้มาตราใหม่ ใน มาตรานั้นเขาอาจจะเพิ่มหรือไม่พอใจในเรื่องข้อ ในหลักการที่จะเขียนไปนั้นก็จะแก้ไข ที่ท่านบัญญัติ ลงไปว่าให้เรียกว่าบัญญัติเพิ่มเติมเท่านั้น แล้วสมมติว่ามีสมาชิกที่จะเห็นว่าคำว่าบัญญัติเพิ่มเติมมันไม่ควร ควรจะแก้เป็นอย่างอื่นอย่างนี้แล้วก็แก้ไม่ได้ เพราะหลักการ เขียนเอาไว้มัดตัวเอาไว้แล้วว่าอย่าง นั้น รับหลักการนั้นรับไปแล้ว ไปแปรญัตติอะไรไม่ได้ทั้งนั้น นี่คล้าย ๆ กับว่ารัฐบาลมีข้อชก เสนอ แบบเรียกว่ากฎหมายเค้จการมาที่เค้จว ฉนั้นจะเอาอย่างนี้แหละ เค้จการมาเค้จว ใครจะมาเค้จว ต้องไม่ได้ ใครจะมาแปรญัตติก็ไม่ได้ ใครจะมีความคิดความเห็นอย่างอื่นก็ไม่ได้ นอกจากว่ารัฐบาล เท่านั้น อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ามันเป็นการที่ผูกมัดสมาชิก เรียกว่าไม่ให้สมาชิกให้ความร่วมมือ การ งานใด ๆ จะสำเร็จไปได้ก็ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ต่างมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นถ้าใครมีความคิด เห็นผิด เห็นหมองเห็นแก้ไขเพิ่มเติมไปได้อะไรหรือควรแก้ไขข้อใดก็ตามประการ ใด เพิ่มเติมประการใดก็ย่อมจะทำได้ ถ้าหากว่าหลักการ ไม่ได้เขียนเอาไว้ชัดแจ้งอย่างนี้ โดยมาก หลักการนั้นเขียนว่า เพื่อแก้ไขกฎหมายฉบับนี้หรือแก้กฎหมายมาตราที่เท่านี้เท่านั้นเอง แต่ที่เอา ข้อที่จะเขียนนั้นลงไปเป็นหลักการ เค้จว อย่างนี้ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นนอกจากว่ามาสมัยหลัง ๆ ที่รัฐบาลเสนอมาแบบนี้กฎหมายที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้แล้วในวันก่อน และการที่สมาชิกที่จะเสนอ ความคิดความเห็นหรือคัดค้านประการใดนั้นก็เป็นการว่ามาร่วมมือกันเพื่อให้สถาบันนี้ได้เป็น ประโยชน์ที่สุดแก่ประชาชน มิใช่ว่าการที่ผู้ใดคนหนึ่งใดก็ตามหรือหักท้วงกฎหมายฉบับใด ไปนั้นจะไปหลับ หลับตาค้านโดย ไม่มีเหตุผลหรือค้านเพื่อจะหาเสียงในการ เลือกตั้ง เท่านั้นในทางนี้ ค้านเพื่อเรียกว่า ช่วยกันดีเพื่อก่อ ช่วยกันทำเพื่อปรับปรุงให้สถาบันนี้ให้พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ออกไปดีขึ้น ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย และไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรจะให้รัฐบาลถอน เอาไปปรับปรุงเสียใหม่ ยิ่งกว่านั้นข้อที่ข้าพเจ้าอภิปรายมานี้มันจะเห็นได้ว่ามันผูกมัดสมาชิกอย่างไร บ้าง อย่างเป็นต้นว่าหลักการที่เรียกว่าเรียกชื่อผู้สำเร็จปริญญาการศึกษาบัญญัติว่าบัญญัติเพิ่มเติมอย่างนี้ แล้วที่ในมาตราที่ท่านได้อ้างมานี้ ที่จะแก้ไขในมาตรา ๔๓ ข้อ ๒ ทว่า ผู้ได้ปริญญานี้ในคณะ

พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี สำหรับแผนกพาณิชยศาสตร์เรียกว่าพาณิชยศาสตร์บัณฑิต ใช้อักษรย่อว่า "พณ.บ." สำหรับแผนกบัญชีเรียกว่าบัญชีบัณฑิต ใช้อักษรย่อว่า "บช.บ." ดังนี้ ทั้งนี้เมื่อได้พิจารณาถึงความเดิมในมาตรานี้แล้วจะมีว่าดังนี้

๑๕

ข้อ ๒. ผู้ใดปฎิญาณัน ในคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชีแผนกพาณิชย์ศาสตร์ เรียกว่าพาณิชย์ศาสตร์บัณฑิต ใช้ชื่อย่อว่า พ.ณ.บ. อย่างนี้มันต่างกับตัวพระราชบัญญัติใหม่ที่เขียนว่า พ.ณ.บ.ลวก็ถึง ๕/๗ บ, อย่างนี้ ๆ ถ้าพระราชบัญญัตินี้พิมพ์มาถูกต้องตามที่ออกมาจากเดิมก็เรียกว่าข้อความในพระราชบัญญัติที่ท่านได้มาขอแก้ไขมันไม่ตรงกับตัวพระ รชบัญญัติเดิม เพราะว่าอัน เดิมนั้นเมื่อผู้ว่า พ.ณ.บ. ตั้งนี้ ส่วนอันใหม่นี้ว่า พ.ณ.บ. อย่างนี้ก็เป็นการแก้แล้วอันหนึ่งก็ติดกับหลักการอันที่ ท่านได้เสนอมานี้ เพราะว่าท่าน เสนอมานี้ในหลักการบอกว่า เพื่อจะ เรียกผู้ที่ได้ปฎิญาสาวิจิชา การบัญชี เรียกว่าบัณฑิตบัณฑิต แต่ว่าในร่างพระ รชบัญญัตินั้นมันมันต่างไป เรียกชื่อพาณิชย์ ศาสตร์บัณฑิตก็ไปเสียแล้ว เพราะว่ามันจุดที่ต่างกัน ดังนั้นก็ติดหลักการของท่านเอง เพราะ จะเห็นข้าพเจ้าอยากจะขอพูดว่า บางทีกฎหมายที่พิมพ์มาในฉบับนี้อยู่ในมือของสภา ๆ นั้นมันอาจจะ ผิดไป ข้าพเจ้าก็อยากจะได้เห็นฉบับเดิมของท่านว่ามันเป็น พ.ณ. แล้วก็จุด บ ความที่ท่านเสนอมานี้ หรือว่ามันจุดสองจุด ถ้าหากว่าจุดสองจุดนั้นก็ เรียกว่าหลักการของท่านมันไปไม่ได้แล้ว เพราะ หลักการของท่านมีแต่แก้บัญญัติบัณฑิตเท่านั้น ไม่ได้แก้พาณิชย์ศาสตร์บัณฑิตด้วย พณิชย์ศาสตร์บัณฑิต นั้นเขา เรียกว่าอันเดิม ถ้ากฎหมายนั้นมันเขียนไว้ถูกต้อง ก็มีว่า พ.ณ.บ. อย่างนี้ อันใหม่เขียน พ.ณ.บ. อย่างนี้มันต่างกันแล้ว ต่างจากหลักการที่ท่านเสนอมานี้ เพราะว่า ฉะนั้นข้าพเจ้าอยาก จะ ถ้าหากว่าท่านเห็นว่าท่านเสนอมารถูกต้อง ก็ขอเอาหลักฐานมาให้ข้าพเจ้าดูด้วยว่า ท่านเสนอ มาถูกต้อง แต่ว่าที่พิมพ์มันผิด เพราะว่า ฉะนั้นจึงขอฝากข้อสัง เกตไว้ด้วยว่า นอกจากพระราช บัญญัตินี้แล้ว ก็ขอท่านรัฐบาลอย่าได้ เสนอมานี้แบบนี้อีก เลย ขอให้มันกว้าง ๆ ไว้หน่อยจะได้ แปรอุทิศกัน ได้ถูกต้อง เป็นกร่วมมือช่วยกันทำงานให้แก่ประเทศชาติ

๑๐.๑๔ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : การที่ ท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านข้องใจและสงสัยนั้น ก็คือเราแก้เฉพาะว่า คือในขณะนั้น มันมีทั้ง

เรียนการพาณิชย์และการบัญชีด้วย แต่การบัญชีแต่เดิมทำไว้เดิม ไม่ได้เป็นชั้นปริญญา เป็นชั้น
ประกาศนียบัตร แต่ในนี้บอกแล้วว่าเมื่อเราปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นแล้ว ก็ควรจะแยกออกไปให้
ปริญญาเขา ทางพาณิชย์อีกอันหนึ่ง และการบัญชีบัณฑิตอีกวิชาหนึ่ง นี่เป็นอย่างไรเท่านั้นเอง
เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วหลักการเราจะไปทำอะไร คือเดิมมันไม่มี ไม่มีให้ปริญญา
สำหรับบัญชี—เราก็ให้มันเป็นปริญญาบัญชีขึ้น ก็มีหลักการอย่างไรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นท่านจะบอก
ว่าให้ไปแก้หลักการทั้งหมดในกฎหมายทั้ง สมทำอย่างไร มันก็ไม่จำเป็นถ้าอย่างนั้นก็เลยเปลี่ยน
และหักกันยุ่งกันไปหมด เพราะฉะนั้นเรามุ่งหมายแต่เพียงว่าให้แผนกวิชาบัญชีนั้นเองเป็นปริญญา
บัญชีบัณฑิตขึ้น นี่เพื่อสำหรับในการที่จะปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้ เป็นปริญญา เสีย แล้วมีจะ
ผู้ที่เรียนบัญชีร้องอยู่เสมอว่า ทำไมจึงไม่เป็นบัณฑิต ทำไมจึงไม่ให้ปริญญากับเขาอื่น ใ้แต่ประกาศ
นียบัตร เพราะฉะนั้นนี้โดยเจตนารมณ์ของสภาฯ เป็นอย่างนี้ จึงได้แก้แก้หลักการที่ได้ สอนมา
นี้ข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านยังข้องใจว่าทำไม พ.ณ. อะไรที่ว่ามี คือเราก็
แยกให้เห็นเสียว่ามันเกิดมีสองวิชาขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นก็ต้องแยกเอาว่าพาณิชย์บัณฑิตอันหนึ่ง
บัญชีบัณฑิตอีกอย่างหนึ่ง เป็นคนละวิชา แล้วที่เลิกจุดเสีย คือคำว่าพาณิชย์สัมพันธ์กัน
กันสัก พ.ณ. แล้วก็ บ. คือบัณฑิต นี่เป็นเรื่องเท่านั้นเอง เป็นการแก้ไขถูกต้องเสีย เพราะฉะนั้น
เพื่อให้มันเข้าในสภาที่เข้ากันได้ เพราะฉะนั้นเมื่อไหน ๆ แก่แล้ว เราก็เลยแก้ไขข้อเสีย
ให้ถูกต้องด้วยเป็น พ.ณ./แล้วที่มันบัณฑิต//บ./บัญชีสัมพันธ์กัน พ.ณ. แล้วก็ บ. เป็นบัณฑิต
บัญชีก็เช่นเดียวกัน บช. แล้วก็ เป็น บ. เหมือนกัน นี่มีเหตุผลเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่
น่าจะสงสัยและไม่น่าที่จะไปทำอะไรมันมากมาย ความประสงค์มีอยู่เท่านั้นเอง

๑๐.๑๕ น.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าชอบแล้ว แต่ทว่ายังมีอะไร ๆ อยู่ในร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้บางประการ คงข้าพเจ้าจะได้เสนอความคิดเห็นต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่ง

๑๗

หลักสูตรนี้ให้สูงขึ้นเท่านั้น เมื่อมีการปรับปรุงหลักสูตรให้สูงขึ้น เหตุที่ท่านจึงต้องมีการแก้ไข
ตัวย่ออักษรนั้น เปลี่ยนแปลงเข้ามาใหม่ พ.บ. ข้าพเจ้าไม่ขອງใจละ ใจตัวจุด พ.บ.บ. นี้
เท่ากับท่านแก้ตัวย่อเสียใหม่ มีแต่การเพิ่มหลักสูตรขึ้นมาเท่านั้นเอง ต่างก็มีปริญญาอยู่แล้ว จึงใคร่
ขอประทานท่านรัฐมนตรีได้กรุณาได้ชี้แจงให้ท่านหายข้อข้องใจเสียด้วย

๑๐.๑๘ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ทำไมท่าน
ไปข้องใจแค่เพียงจุดนี้คนเดียวนะ อย่างอื่นไม่ข้องใจ จุดนี้คนเดียวรึเข้ามาก็ข้องใจ เสียแล้วใช้
อย่างนั้นเป็นตัวย่อใหม่ตั้งขึ้นเท่านั้นเอง ทำไมไปข้องใจจุด ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรนั้น เป็น
๔ ปี ถึงจะไ้ปริญญา ก่อนนี้เรียนไม่ถึง ๔ ปี เพราะฉะนั้นหลักสูตรจะเทียบปริญญา จะเทียบกับ
ค.พ.เขาแล้ว ชั้นปริญญาแล้วจะต้อง ๔ ปีขึ้นไป เพราะฉะนั้นถ้ามีหลักสูตรอีก ๔ ปี เราปรับ
ปริญญา และส่งเสริม เรื่องการศึกษาเพิ่มหลักสูตรขึ้นมามาก เช่นนี้ก็ควรไ้ปริญญา ท่านไปสงสัย
ไอ้จุด ๆ เดียวเท่านั้น พุทธิศ กี้ให้เลื่อนไปอันหนึ่ง พม แล้วก็จุด บ มันก็ใช้ได้ ซึ่งก็ใช้ได้ทุก
แห่งในมหาวิทยาลัย และทั่ว ๆ ไปมันเป็นสากล เพราะฉะนั้นก็เห็นเป็นการเหมาะสมจึงแก้มา
เสียในคราวเดียวกัน มิฉะนั้นถ้ามีสองคั้งแล้วก็มีจุด ที่มีตัวหนึ่งแล้วมีจุด ๆ มันก็ไม่เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นท่านผู้มีเกียรติคือข้าพเจ้าจุดเดียวเลย ปล่อยให้มันร่นมาข้างท้ายอีกหน่อยก็แล้วกัน

๑๐.๒๐ น.

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เรื่องจุด ๆ เดียวเป็นเหตุเดี๋ยวนี้แหละ
ขอได้โปรดนึกถึงว่าไฟแม้แต่นึกเดี๋ยวก็ เป็นเหตุให้ไหม้บ้านไหม้ ร้อนได้ จุดเดี่ยวนั้นทำให้ท่านนึก
หลักการ ท่านทราบไหม ข้าพเจ้าไม่ไ้เดียงเลย ท่านจะร่นไปหาจุดสิบจุดอะไร ข้าพเจ้าไม่
เดียงเลย แม้แต่นึกเดี๋ยว แต่ข้าพเจ้าเถียงว่าท่านท่านนั้นผิดหลักการ หลักการมีอยู่ว่าเพื่อแก้ไข
ผู้ที่สำเร็จปริญญา การบัญญัติให้ เรียกชื่อว่าบัญญัติจะคิดมันมีอยู่ที่ไหน แล้วท่านไปแก้อันนี้ลงไปด้วยมัน

๑๕

ผิดหลักการ ผิดหมกฏหมายมันใช้ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นผิดหลักการท่านไปทำอะไรไม่ได้อีก
เลื่อนจุดก็ไม่ไคมันเป็นอย่างนี้ มันที่ผิดเหมือนกันในหลักใหญ่ ไม่ใช่ว่าผิดเดียว ถ้าหากว่าท่านจะ
แก้สิ่งอื่น ๆ อีกหลาย ๆ แห่ง ท่านแก้ได้ ถ้าหากว่าท่านแก้หลักการเสีย ท่านจะยอมแก้หลักการใหม่
ละในที่นี้ในสภา ๆ นี้ แก้หลักการว่าแก้กฎหมายเพื่อแก้พระ ราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อย่างนี้ท่านแก้ได้ไหม ถ้าแก้อย่างนี้ท่านจะไปจุดที่ไหน ๆ อีกก็แห่ง ซ้ำพเจ้าไม่เถียงเลย นี่แล้ว
ก็อีกประการหนึ่ง ซ้ำพเจ้ายังไม่เห็นด้วยเลยในเหตุผลที่ท่านเสนอมา เพราะแทนที่ท่านที่ว่าเพื่อ
ส่งเสริมให้ยูสาวะ รั่ววิชาการศึกษาได้รับปริญญา แต่ความมันกลับเป็นการลดฐานะผู้ได้รับปริญญา
บางคนด้วย คือผู้เรียนประกาศนียบัตรชั้นสูง เดิมเขาเทียบปริญญาโท

๑๕

นี่ ในนี้ไม่มี ไม่มีถึงขั้นปริญญาโทในข้อนี้ มีแค่บัญชีบัณฑิตเท่านั้น ไม่มีบัญชีมหาบัณฑิตด้วย ทั้งนี้ก็เท่ากับ
 ว่าเป็นการลดปริญญาของผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงลงมา แล้วผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงท่านเอา
 เขาไปไว้ที่ไหน ให้ปริญญาอะไร หรือให้เรียกว่าประกาศนียบัตรบัญชีชั้นสูงอยู่ตามเดิม หรือจะให้
 กลับลดฐานะลงว่าบัญชีบัณฑิตด้วย นี่เป็นสาระสำคัญที่ท่านจะต้องชี้แจงต่อสภาฯ แล้วอีกประการหนึ่ง
 ที่ท่านทอมสมาชิกลงจังหวัดขอนแก่นไปว่า ไม่มีผลย้อนหลัง ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรวิชาบัญชีมาก่อน
 ก็คงเป็นวิชาการบัญชี แต่ท่านในกฎหมายท่านทราบไหมว่ามีมีการเทียบอยู่แล้ว ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตร
 วิชาบัญชีให้เทียบปริญญาตรี ผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรวิชาบัญชีชั้นสูงเทียบปริญญาโท มันมีอยู่อย่างนั้น
 แล้วท่านจะเทียบให้เขาได้ไหม เทียบให้เขาผู้ที่ได้ประกาศนียบัตรไปนั้นให้เทียบ เป็นว่าใครได้
 ประกาศนียบัตรบัญชีชั้นต้นนั้นให้ได้ปริญญาตรี เทียบเท่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิสวมเสื้อครูด้วย ใครได้
 ประกาศนียบัตรชั้นสูงให้เท่ากับปริญญาโท อย่างที่ขอมจะทำได้ ท่านจะทำได้ไหมอย่างนี้ ข้าพเจ้า
 ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ขอได้โปรดตอบอีกสักครั้ง

๑๐.๒๑ น.

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : บังเอิญข้าพเจ้าก็เป็นธรรมศาสตร์
 บัณฑิตด้วย เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์บัณฑิตนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่
 รัฐบาลได้เสนอมานี้ และข้าพเจ้าก็มีความใฝ่ฝันมานานแล้วที่อยากจะให้การบัญชีแต่ก่อนประกาศนียบัตร
 นะให้เป็นบัญชีบัณฑิต พาณิชยศาสตร์บัณฑิต อะไรอย่างนี้ ซึ่งแต่ก่อนนี้เราเรียน ๓ ปี เมื่อเด็กเรียน
 ๓ ปีแล้วเราก็ก็น่าใฝ่ฝันที่อยากจะให้เป็นบัณฑิตก็เข้างาน เพราะการได้ประกาศนียบัตรกับการได้บัณฑิต
 นั้นตามดู ก.พ. เงินเดือนก็แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะเมื่อทางรัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้
 เข้ามาให้มีปริญญา ก็นับว่าทำให้ฐานะของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และบัณฑิตของเราดีขึ้นที่จะ
 ส่งเสริมวิทยฐานะของเด็ก ๆ ที่จะไปศึกษาต่อไป เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย และ
 ข้าพเจ้าเห็นกว้างไกลเลยไปว่ากฎหมายฉบับนี้คณะรัฐบาลควรพิจารณาตรวจเสียให้เสร็จไปเลย
 ไม่จำเป็นต้องไปตั้งกรรมาธิการกันอีก มีกฎหมายหลายฉบับแล้วตลอดฉบับ เมื่อถึงนี้พระราชบัญญัติ

ตลอดไปทั้งตัวผู้ขึ้นไปพิจารณาแล้วไม่เห็นแก่อะไรสักตัว แล้วกรรมาธิการส่วนมากก็เป็นกรรมาธิการ
 เขียวนี้เป็นพรรคแล้ว ขอประทานโทษท่านประธาน ๆ ก็มีแต่พรรคเสรีมนังคศิลาเท่านั้น รัฐบาล
 ควรจะประหยัดในเรื่อง (ผู้ที่จะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงการประชุมของกรรมาธิการ ระหว่างนี้ฐานะ
 การเงินของรัฐบาลในประเทศเราก็ไม่ใช่มั่งคั่งนัก อะไรรัฐคอยจะเอาแต่ค่าเบี้ยเลี้ยงอะไรกันนัก
 มันก็ไม่เหมาะ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ควรจะได้ผ่านแล้ว ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอวิงวอนต่อรัฐบาลนี้
 ขอให้ประหยัดสักหน่อย แล้วก็พิจารณากฎหมายฉบับนี้รวดเร็วกว่าที่จะทำบัญชีรายชื่ออย่างโน้น
 อย่างนี้ไปกันแล้วไม่จำเป็นหรอกเบี้ยเลี้ยงมันก็ไม่ถึงสักต่าง ๆ ก็เป็นเงินมาก เพราะ
 ฉะนั้นหวังว่าทางรัฐบาลคงจะเห็นกับข้าพเจ้าด้วย และโดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าสนับสนุน

หลวงอรอดพรพิศาล (ตรวจ) : พิจารณารวดเร็วนี้กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุ
 ว่ายังมีผู้ค้านเรื่องจุด (๒) พณ. นี้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องค้นหลักฐานกันว่าควรจะได้หรือไม่แก่
 เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรที่จะพิจารณารวดเร็ว เพราะฉะนั้นก็ขอเสนอให้ลงมติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขียวท่านอภิปรายเสียแล้ว ลงมติไม่ได้

นายทิม ภูมิพิณ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีตอบที่ข้าพเจ้า

ถามสักหน่อยจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ตอบข้าพเจ้าก็จะเลยเสนอให้ลงมติเสียเลย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไม่ตอบ ~~พูดที่ขงสิน คู่กับ~~

~~นายทองดี สุกะมาร์ค~~

๕๐.๒๔ น.

นายทองดี สุกะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : เพื่อความกระจ่างแจ้งแก่เพื่อนสมาชิก
 ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนข้อข้องใจสักเล็กน้อย ความจริงนั้นในเรื่องหลักการคือหมายถึงสาระสำคัญ
 ส่วนข้ออื่น ๆ เช่น จุด (๒) อย่างนี้ ผู้ใดจะมีข้อโต้แย้งได้ ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่าในหลัก
 การย่อถ้อยคำนั้นเขาวางระเบียบไว้ว่า ถ้าเป็นคำ ๆ เดียวกันย่อ ๒ อักษร และไม่จุด (๒) ใน
 ระหว่าง เช่น พาณิชย์ คือ พ กับ ณ นี่เป็นคำเดียวกัน ก็จุดไว้แก่คำหลัง ถ้าจะย่อเป็น ๓ คำ เช่น

พจนานุกรม คำหนึ่ง ศาสตร์ คำหนึ่ง บัณฑิต คำหนึ่ง เช่นใช้ว่า พ.ศ.บ. ก็ใช้จุดทั้ง ๓ ตัว ในทำนอง
เดียวกัน บัณฑิตบัณฑิต บัณฑิตนั้นเป็นคำเดียวกัน ย่อมา ๒ ตัวอักษร เช่น บช. ก็จุดเสียครั้งหนึ่ง
บัณฑิต เป็นอีกคำหนึ่ง จึงจุดอีกครั้งหนึ่ง

(๒๒)

ถ้าจะขอเป็น ๓ ตัว บัญชีศาสตราจารย์ชองบ้างนี้ก็ออกที่อักษรแต่ละตัวตามระเบียบปฏิบัติที่ถูกต้อง
ทำกันอย่างนี้ ถ้าว่ากฎหมายเก่า ๆ ไม่เข้าระเบียบนี้ เมื่อออกใหม่ก็นำมาปรับปรุงใหม่ในดูระเบียบ
แบบแผนเสีย

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลั้มมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายทิม กุริพัทธ์ (อุบลราชธานี) : ความจริงอันนี้ไม่น่าจะมาสอนกันในสภาได้เลย
เพราะว่าข้าพเจ้าเองก็รู้ที่อยู่แล้วอย่างนี้ ข้าพเจ้ามีความขงใจว่าท่านไปทำมันผิดจากร่างเดิมแล้ว
มาแก้อย่างนี้ ถ้าแก้อย่างนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าต้องแก้หลักการนั้นเสียก่อน หลักการมันมีแต่
เพียงว่าให้แก่ที่เรียกว่าบัญญัติมันผิดเท่านั้น ไม่ได้มาแก้เรื่องจุดเรื่องอะไร เรื่องอย่างท่านว่าข้าพเจ้า
เห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่ามันต้องแก้หลักการนี้ หลักการมันไม่ให้ หลักการมันบอกว่าแก้บัญญัติมันผิด
เท่านั้นเอง แล้วมาแก้ใหม่ก็อย่างนั้น คำอภิปรายชองอย่างนั้นยิ่งมาพูดเข้าคำสนับสนุนข้าพเจ้าอีก
เมื่อแก้ให้ถูกอย่างนั้น แก้ให้ถูกมันก็แก้ในหลักการให้มันมีกว้างขวางสิ มันไม่มี มันมีคำว่าเรื่องให้
แก้เป็นมันผิดเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่จะแก้อย่างนี้ แต่ว่าหลักการมันไปไม่ได้เป็นอย่างนั้น
ข้าพเจ้าเถียงในหลักการค้างหากไม่ใหม่มาสอนกันคงมาทำอย่าง โน้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็รู้ที่อยู่แล้ว
เรื่องมันเป็นอย่างนี้ จึงอยากจะเรียนถามรัฐมนตรีคำเดียว นี้ข้าพเจ้าถามในเรื่องที่ว่าท่านลค
ฐานะประกาศณียบัตร วิชาบัญญัติชั้นสูงลงมาเป็นปริญญาตรีหรือไม่ และจะเรียกว่าชื่อเขาว่าอย่างไร
ผู้ได้ประกาศณียบัตรชั้นสูงหรือจะให้เขาเป็นบัญญัติมันผิดสูงลงมาเทียบปริญญาตรีเท่านั้น ข้าพเจ้า
เรียนถามอย่างนี้ ขอท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาตอบข้าพเจ้าและที่ที่ประชุมนี้เพื่อหายข้อข้องใจด้วย

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : มีท่านสมาชิกขอ
เสนอให้ลงมติแล้ว แล้วจะให้ข้าพเจ้าอภิปรายด้วยหรือไม่ในการที่ว่าขอข้อมตามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือยังไม่ได้เสนอที่ประชุม เพราะเหตุว่ามกก็เพิ่งขึ้นมา
แล้วได้ทราบว่าคุณที่พูดให้ลงมติให้เสนอให้ลงมตินั้นจะได้อภิปรายเสียก่อนด้วย เพราะฉะนั้นท่าน
ที่ที่ท่านหาที่ประธาน ๆ ท่านจึงไม่ยอมให้เป็นไปตามที่เสนอ เพราะผิดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นก็โปรด
อันจริงได้

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
คือท่านยังข้องใจอยู่ในเรื่องหลักการนั้น ข้าพเจ้าได้นอกแล้วในหลักการนั้นเราแก้ไขบัญญัติฉบับที่นั้น
เป็นปริญญาชั้น และบัญญัติฉบับที่นั้นมันมีสถานะอยู่กับพาดิชยศาสตร์และการบัญชี มันเป็นการศึกษาในคณะ
เดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแยกว่าการบัญชีไปเป็นบัณฑิตแล้วมันก็แยกพาดิชยเป็นบัณฑิตด้วยเหมือน
กัน นี่เรื่องมันอยู่ในคณะเดียวกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมันพัวพันกันถึงกล่าวมาพร้อมกันในขณะนั้น
ในคณะกรรมการพาดิชยและบัญชี ที่นี้แก้เพื่อให้การบัญชีนั้นเป็นปริญญาชั้น เพราะว่าหลักสูตรได้เพิ่มขึ้น
และเวลาเรียนได้เพิ่มขึ้นแล้วก็เป็นต้องแก้ แต่เมื่อแก้แล้วจึงแลเห็นว่าพาดิชยศาสตร์นั้น
ซึ่งมันยังไม่เข้าในการที่ให้อุच्चซึ่งเป็นคำเดียวกันก็ควรจะเป็นสองตัวอักษร และก็เป็นที่

อย่างที่ท่านมหาทองสีบ ๆ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต่างก็กล่าวถึงหลักในการให้ใช้คำว่า จุก หรือไม่ จุก นั้น นี่เรื่องมันเป็นอย่างนี้เท่านั้นเอง คือเราต้องการการมีมติเป็นปวงประชาราษฎร์ แล้วอยู่ในขณะเดียวกันกับคณะพาณิชย์ศาสตร์ ก็จำเป็นต้องแยกให้แลเห็นว่า เป็นอย่างไร เมื่อเราต้องการผลักดันเพียงแต่จุกเดียวเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นท่านจะบอกว่าควรบอกให้แก้ไขหลักการว่าแก้กฎหมายมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถ้าอย่างนั้นก็เลยเป็นการแก้ทั้งเล่มไปหมด ท่านอาจจะแปรพฤติเอาไอนั้นมาใช้เอาไอนี้มาใช้อย่างมากมายกันอย่างนี้เราก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงเอาแต่เฉพาะที่เราเพิ่มขึ้นให้เป็นปริญญาเฉพาะนิติศาสตร์เท่านั้นเอง นี่ข้อที่ท่านสงสัยอย่างนี้

นอกจากนี้แล้วก็ยังมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีข้อใจอีกเหมือนกันว่า มันมีให้ฐานะคนที่ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงในการบัญชีนั้นค่าเสียไปหรือ มันมันเรียนกันคนละบุคคลละสมัย เขาก็ถือในสมัยนั้นเขาได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงไป เขาก็เทียบเท่ากับอะไรก็แล้วแต่จะเทียบ แต่ว่ามีเราเปลี่ยนการศึกษาใหม่ เพื่อการศึกษาในความเจริญในการศึกษามากขึ้น เราก็เลยให้เป็นนิติศาสตร์ที่เดียว เป็นปริญญาตรี โท อาจไปถึง เอก เป็นชั้นที่เอกเตอร์ไปก็ได้ ซึ่งต่อไปเรามีอาจารย์พอ มีศาสตราจารย์พอและมีผู้ที่ศึกษาชั้นสูงขึ้นไป มันก็เป็นปริญญาตรี โท เอก ขึ้นไปตามลำดับ ไม่ใช่ลดฐานะคนเก่าหรือคนใหม่ขึ้นให้หรือเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นเท่าที่เขาไปอย่างนั้นเขาอยากจะมาเรียน ^{ชั้น}เทียบปริญญาตรี อาจารย์ต้องการจะมาเรียนปริญญาตรีหรือ โท เขาก็มาเรียนได้ ไม่ได้ชักของอะไรเลย ทั้งนี้เป็นเรื่องการแก้ไขแห่งความเจริญการศึกษา เพราะฉะนั้นก็จึงมาเสนอให้ท่านผู้มีเกียรติได้พิจารณาว่า การศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ได้เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างไร จำเป็นต้องแก้ไข ก็เสนอแต่เพียงเท่านั้นเอง ซึ่งมีหลักการอยู่

นายทิม ภูริพันธ์ (อนุสรราชาน) : บังคับทั้งท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วก็ยังจะเห็นว่าท่านอภิปรายออกมีหลักการไปอีก คือข้าพเจ้าไม่เลียงเลยในเรื่องที่ว่า จะแก้ความ **ไว้ที่สูงขึ้น**

ผู้ให้สูงขึ้นให้มีปริญญา ถ้าหากว่าท่านเขียนบอกว่าแก้กฎหมาย ถ้าหาก ^{ท่านออก} จะให้มันแคบลง
 มาอีกไม่ต้องแก้ทั้งเล่มละ เอาแค่ว่ามาตราที่เท่านี้เอง เขียนบอกว่าเพื่อแก้กฎหมายพระราช
 บัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในมาตรา ~~๒๒~~ นี้หรือในข้อ ๒ แห่งมาตรา ~~๒๒~~ เขียนอย่างนี้
 มันก็แคบ จะไป ^{ขึ้น} ~~ขึ้น~~ ที่ไหนก็ได้ แล้วทำจะไปเลื่อนไปจุดไปที่ไหนก็ได้ อีก แล้วที่ว่าท่าน
 ต้องการให้มีปริญญาอย่างนี้แล้วก็เพื่อจะแก้ไขผู้ได้ประกาศนียบัตรบัญชีได้ปริญญา ที่นี้ในข้อ ๒
 มาตรา ~~๒๒~~ นี้มันมีอยู่ในบอกว่าผู้ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูงให้เทียบปริญญาโท ที่นี้ท่านบอกว่า
 อาจจะเป็นตรี โท เอก คือไปใช้ได้ในเวลาข้างหน้า ดังนั้นแหละจึงมาสนับสนุนหลักการ
 ของท่านบอกว่าไม่ควรจะแก้ไขแคบยิ่งไปกว่านั้น เพราะว่าผู้ได้ปริญญาทางอื่น อย่างธรรม
 ศาสตร์ได้ขยันเปลี่ยนแปลงเป็นนิติศาสตร์บัณฑิตก็ ได้ เศรษฐศาสตร์บัณฑิตก็ ได้ หรือก็พาณิชยศาสตร์
 รัฐศาสตร์อะไรเหล่านี้ มันมีอยู่ในมาตรานี้ ให้เป็นชั้นบัณฑิตคือปริญญาตรี ส่วนปริญญาโทนั้น
 พวกเหล่านี้เอาบัญชีไว้ในมาตราอื่น บัญชีไว้ในมาตราอื่นที่ว่าผู้สำเร็จชั้นต่อไปให้เรียกว่า
 ปริญญาโท แล้วก็ให้มีอักษรย่อว่าคังนั้น ๆ นี้มันมีอยู่อย่างนั้น ที่นี้เมื่อท่านเขียนหลักการไว้
 แคบเพียงนี้ พวกบัญชีเขาก็ไม่มีโอกาสที่จะเป็นปริญญาโทได้ ไม่ได้ไปบัญชีไว้ในมาตราอื่น
 เหมือนคณะอื่นเขา

ไม่ได้บัญญัติไว้ รัฐศาสตร์เขามีบัญญัติไว้ในมาตราหนึ่งอีก นิติศาสตร์ก็ตี เศรษฐศาสตร์ก็ตี บัญญัติไว้ใน
 ในมาตราอื่นที่มีบัญญัติไว้ ส่วนบัญชีนี้ไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตราไหน เพราะว่าหลักการท่านเขียนวง
 แคบไว้แล้วแต่ข้อเดียวค่าเดียวเท่านั้นเอง ไม่ได้บัญญัติให้เขาที่จะเป็นปริญญาโทได้ นี่แหละคือการ
 เขียนหลักการผิด เขียนมาผิดตัวเองคลุมข้งนี้ แล้วไม่เชื่อว่าหนึ่งท่านก็จะเสนอกฎหมายข้งนี้
 มาอีกและมากวนสภานี้ข้อแก้ก็ อายาก็ให้ปริญญาชั้นสูงแห่งการบัญชีเป็นปริญญาโท มาเสนอแก้สภานี้
 อีก ทำไมท่านไม่ทำครั้งเดียวให้เสร็จไปเสีย ตัวท่านเองก็ไม่ต้องมาข้งยากมาต้องเสนอกฎหมาย
 มากวนสภากหลายครั้งหลายคราว สมาชิกใครมีความคิดเห็นอย่างไรก็จะได้เสนอเข้ามา ฆานั่ง ๆ
 คราวนี้ถึงปริญญาตรีก็ให้ปริญญาตรี พอมาปหน้าสมัยปหน้า อ้อ ปริญญายังไม่ได้เสนอกฎหมายเข้า
 มาอีก แก้ก็ แก้กฎหมายนั้นอีกนั่นแหละ เลยมีหน้าที่แค่ฆานั่งแก้กฎหมายข้ง ๆ ที่ว่าตัวควรจะทำ
 ได้ ประหยัดเวลาได้ แต่ว่าก็ฆานั่งนึกอะไรได้นึกหน่อยเสนอเข้ามาบกพร่องเสนอเข้ามาอีก ไม่ได้
 แก้ใหม่แก้ไขอยู่อย่างนี้แล้วทำไมบ้านเมืองจะเจริญได้ มีเวลาแต่ฆานั่งคิดนั่งอะไรไม่รอบคอบ นึก
 อะไรที่เข้ามายุ่ง ๆ ซ้ำมาแล้วแก้ไขอีก แก้ใหม่ซ้ำอีก อย่างนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าท่านเขียน
 หลักการมาผิด จึงควรจะแก้หลักการเสียชนิดเดียวเท่านั้นเอง เราจะได้ไปเพิ่มที่อื่นอีก เพิ่มเข้ามา
 ได้อีก ขอแต่เพียงว่าท่านรัฐมนตรีรับว่าเสนอลักการมาผิดขอแก้แต่เพียงเท่านั้น ข้าพเจ้ายินดีที่จะ
 รับหลักการนี้

๑๐.๓๔ น. จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ในฐานะที่กระผมเป็นอธิการบดีอยู่ด้วย
 ความที่ท่านสมาชิกผู้ปราร ณาดี กระผมนั่งฟังแล้วเกิดสงสัยว่าเราเสนอกฎหมายมีหลักการและเหตุผล
 แล้วก็ตัวร่างพระราชบัญญัติมา ที่นี้ท่านสมาชิกบอกว่าหลักการที่รัฐบาลเสนอมานั้นใช้ไม่ได้ ก็รวม
 ความว่าก็ไม่ต้องเสนอกัน ก็เลิกกัน ผมเข้าใจว่าตั้งแต่ผมทำงานมา หลักการนี้รัฐบาลนั้นเขาเสนอ
 ว่าหลักการอะไร สมาชิกต้องพิจารณาว่าหลักการนี้รับหรือไม่รับ โดยเหตุผลข้งนั้น นี่ท่านผลิข้งอัน
 หนือไปอีก บอกว่าหลักการที่เขียนมานี้ใช้ไม่ได้ ผมคิดว่ามันจะเกินไป ถ้าอย่างนั้นต่อไปใครๆ
 เสนอกฎหมายมาท่านสมาชิกท่านก็บอกว่าหลักการนี้ใช้ไม่ได้ เขียนเสียใหม่ก็เสียไม่ตุ้งตุ้งต้องพิจารณา

หลักการกัน คือตัวหลักการมันไขไม่ได้ พวกกันยากเหมือนกัน คือหมายความว่าเสนอมา มีหลักการก็ เหตุผล สภานี้ก็ควรจะพิจารณาว่าหลักการที่รัฐบาลเสนอมาเอาหรือไม่เอา ที่นี้ท่านกลับไปพิจารณาว่า หลักการที่เสนอมาเขียนผิด เรื่องก็ไม่มีกฎหมายกันเลยไม่รู้อะไร เพราะฉะนั้นก็เลยพูด อะไรก็ได้ เพราะว่าในหลักการที่เสนอมาไม่พิจารณาเสียแล้ว ที่นี้ผมอยากจะขอเสนอว่าหลักการที่ รัฐบาลเสนอมานี้ตามที่เสนอมานี้เอาหรือไม่เอา ส่วนท่านจะไปพูดว่าเขียนมาไม่ดี เขียนมาผิด นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องนอกที่เราพิจารณา ผมรู้สึกว่าอย่างนั้น ที่นี้สำหรับกฎหมายฉบับนี้หลักการ นั้นเราไม่ได้ต้องการจะแก้กฎหมายทั้งฉบับหรือแก้ให้มากไป เราต้องการให้เรียกชื่อว่ามีพิชิต พานิชยศาสตร์กับัญชี สองอย่างเท่านั้น เราก็เขียนกฎหมายในหลักการให้มันแคบเท่านั้น ก็มีอยู่ เท่านั้น ที่นี้ท่านจะมาบอกว่าเขียนผิด ที่นี้ท่านจะบอกทำให้เขียนกว้าง ๆ บอกว่าเขาเคยเขียน กฎหมายหลักการว่าให้แก้กฎหมายหรือเสนอกฎหมาย ถ้าท่านรับหลักการอันนั้นละก็ หมายความว่า คือไปกฎหมายที่เสนอมามีหลักการอยู่สองอย่างเท่านั้น กฎหมายทุกฉบับ ๑. ปรับปรุงกฎหมาย ๒. เสนอกฎหมาย ก็เลยไม่ต้องพูดอะไรกัน ที่จริงนี้เขาเสนอมา เขาเอาแต่เพียงเท่านี้ ที่จริง ผมอยู่ในนี้มาก็เคยบอกว่าแหม รัฐบาลนี้เสนอหลักการกว้างจริง ๆ เอาให้แคบ มาบัดนี้เขาต้องการ แค่เพียงเท่านี้ ที่นี้ท่านสมาชิกก็จะบอกทำให้เอากว้างเข้าไปอีก กระผมไม่เอา นี่ผมเอาเท่านั้น ก็โปรดพิจารณาแต่เพียงเท่านั้น ที่นี้ถ้าจะบอกว่าเขียนกฎหมายผิดไม่รับหลักการ เขียนหลักการผิด เขียนเหตุผลผิดไม่พิจารณา นี่เรียกว่าไม่ให้เข้ามา หมายความว่าเมื่อเขียนอย่างนั้นผิดก็หมายความว่าอย่าเอามาพิจารณาในนี้ คือท่านหมายความว่านี่ผิดแล้วก็นึกได้ว่าท่านหมายความว่ากฎหมาย นี้ไม่ควรที่ประธานสภาจะรับเอาเข้ามาเสนอ เพราะว่าเขียนหลักการไม่ถูกต้อง ผมว่าหลักการนั้น เราคิดแค่เพียงว่ารับหรือไม่รับ ดีหรือไม่ดี ผมว่าจะเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะอภิปราย ผมอยากขอเตือนว่าก็รู้สึกว่าคุณที่มา ก็มีอยู่คนเดียวอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นกระผมคิดว่าเกี่ยวกับหลักการ เกี่ยวกับชื่อเสียงเท่านั้น เป็น รายละเอียดอื่นมีอีกชั้นหนึ่ง ผมคิดว่าถ้าหากว่าไม่ถือว่าเป็นสาระอันสำคัญที่สุดแล้ว ผมคิดว่าควรจะ ประนีประนอมกัน

๑๐.๕๐ น. นายทิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คืออย่างนี้ครับ ผมก็ยืนก็อยู่แล้ว คือว่ามันก็ไม่มีอะไรมาก ที่ผมอภิปรายนั้นก็เพื่อว่าจะให้เป็นประโยชน์แก่สภานี้ และก็เป็นที่ประโยชน์ในการที่เราร่วมมือกันในการที่จะปรับปรุงกฎหมายให้มันดีขึ้น ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มาชี้แจง กระทบก็รู้สึกแล้วว่าในหลักการ การอภิปรายกฎหมายนั้นเราอภิปรายแต่ในหลักการว่าเราจะเอาหรือไม่เอา ที่นี้เมื่อมันเขียนมาอย่างนี้มีอะไรที่ท้วง มีอะไรมันไม่ดี เราก็อภิปรายในหลักการว่าหลักการมันไม่ดีอย่างโน้นนี่อย่างนี้ นี่คือการอภิปรายกฎหมาย ไม่ใช่ไปอภิปรายในข้อปลีกย่อย แต่ว่าเมื่อเขียนหลักการ เอาไว้แล้ว ที่นี้แล้วเราจะไปทำอย่างอื่นไม่ได้ อย่างนี้ก็เรียกหลักการไม่ดี เราควรจะแก้ไขเสีย ผมก็ไม่ใช่ว่าจะปฏิเสธเสียหรือว่าจะไม่ใคร่วมมือกับรัฐบาลนี้หรือค้านทุกสิ่งทุกอย่างหัวหัวค้ายค้ายอย่างนั้น ข้าพเจ้าน่าจะเพื่อก่อ เพื่อจะได้เป็นแง่คิดเอาไว้ และก็เขียนว่าการเขียนหลักการมาอย่างนี้ ตามที่ท่านนายกฯ ได้ชี้แจงบอกว่าท่านก็อยู่สภานี้เป็นเวลานานและก็ตลอดมา ท่านก็เห็นอย่างนี้เสมอมาก็อภิปรายอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ขอเรียนว่ามันเป็นการถูกต้อง คือเราอภิปรายในหลักการ แต่ถ้าเมื่อหลักการใดเสนอมานี้ไม่ดี เราก็ตักท้วงเพื่อแก้ไข และก็มีการท้วงในสภานี้และโดยรัฐบาลจะเป็นรัฐบาลนี้หรือจะเป็นรัฐบาลก่อน ๆ แต่ว่าถ้าจะเป็นท่านนายกฯ ที่นี้หรือว่าท่านนี้หรือว่านายกฯ คนใดข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ เสนอหลักการมาแล้วเห็นว่ามันแคบเกินไป ผมคิดว่าที่จะแก้ไขไม่ได้ ก็มาขอแก้หลักการในสภาอย่างนี้ก็มี เพื่อจะเปิดสิทธิเปิดโอกาสให้สมาชิกได้อภิปรายกันได้แก้ไขกันร่วมมือกันได้ มีหลายครั้งหลายหนที่มาขอแก้หลักการในสภา มีอย่างนี้ หรือบางทีเห็นว่าบกพร่องรัฐบาลถอนไปก็ลืมไปไม่แก้ในสภา ถอนไปเพื่อแก้หลักการใหม่ เสนอเข้ามาใหม่ดังนี้ก็ยังมี ท่านนายกฯ ท่านก็รับว่าหะ... คิดว่าท่านเป็นนายกฯ นานแล้ว อยู่ในสภานี้ตั้งแต่เริ่มต้นมา ขอท่านกรุณาที่ท่านความคิดความเห็นถึงมาตุภูมิใหม่อย่างนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองด้วยเกียรติยศว่ามี มีเสมอหลายครั้งหลายหนด้วย เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าอภิปรายนี้ก็เพื่อที่จะร่วมมือกับรับหลักการ ถ้าหากว่าหลักการมันไม่ดีอย่างนี้คือสิทธิสมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ ข้าพเจ้าก็ค้าน ข้าพเจ้าก็รับไม่ได้ มันเป็นอย่างนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้แทนปวงชนที่มาร่วมความคิดเห็นเอามาเสนอต่อสภา ข้าพเจ้าก็ต้องค้านในหลักการ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า ถ้าหากว่าท่านแก้ไขไม่ได้ว่าหลักการที่ท่านเขียนมาดีแล้ว

รัฐบาลยืนยันเอาตามนี้ ข้าพเจ้ายืนยันตามข้าพเจ้าคือไม่รับหลักการ เท่านั้น

นายบุญช่วย ชัดถาวร (มหาสารคาม) : สภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยทั้งสองฝ่าย พอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว กระผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าไม่ได้อ่านเพื่อเสนอเปิดอภิปราย อยากจะมาขอร้องให้รัฐบาลขอให้พิจารณาเร็วแล้ว รัฐบาลสามารถที่จะได้ จะได้เสร็จ ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยัง ยังมีผู้เสนอให้ที่ประชุมปิดอภิปรายลงมติแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนานสมควรจะรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

สงคณะกรรมการวิสามัญหรือสามัญ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : เมื่อท่านอยากจะให้เสียเงินมาก ๆ
ผมไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่งคณะกรรมการสามัญหรือว่าวิสามัญ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอ
ส่งคณะกรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอส่งคณะกรรมการสามัญประจำ
สภา ฯ เพราะฉะนั้นส่งคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการ
แปรรูปศึกษาตนในกี่วัน

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : แปรรูป
ภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรรูปศึกษาใน ๑ วันจะไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าอนุมัติให้แปรรูปศึกษาใน ๑ วัน หมอกระเปียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา.

ผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๗๖

(๘ สามีญ๑)

ชุดที่ ๐

กรรมการตรวจรายงานการประชุม

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

156 207

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

[Signature]

ผู้ตรวจงาน

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

แล้ว วันที่ 18 มีนาคม 1999

[Signature]

ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

[Signature]

รักษาการแทน

หัวหน้ากองการประชุม

[Signature]

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Signature]

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร